

Zsoltár ünnepre

Gál László

*megtartotta szombat napját
páskát evett húsvét héten
mellét verte hosszúnapkor
haláltáborban halt éhen
áldás hulljon jehovára*

*nagypénteken húst nem evett
misére járt szent vasárnap
fehér ágya fölött szentkép
a csendőrök agyonverték
áldás isten szent nevére*

*kicsiny volt még bégetett csak
szűz báránka alig élt csak
nem is látott még csak nézett
vérét vették a sintérek
áldott legyen a teremtő*

*puha párnán heverészett
bárcásokkal heherészett
véres kése kifent él még
gyilkos volt hát ma is él még
áldott legyen az igazság*

Zsoltár hétköznapiakra

Gál László

*ember lennék ember
még mindig nem értem
magam úristenhez
mellem verve tértem
kövér vendéglőben
ültem sovány éhen
élő poraimra
áldás hulljon nékem*

*16 éves testem hűs kövén
jó volna hullni térdre
jó papom nusi szépleány
ölelt a magos égbe
az ég édes cselédszoba
s a tarkabarka úgy
két meztelen friss istenek
s a vágy*

*(vagy lenke volt? no nézd csak! lenke!
tente te lenge lenke istenke
forró istenke tüzes élet)*

*emberségem ember
még mindig nem értem
hát olyan nagy ügy a holdrakéta?
mit mond a hal a vizek mélyén
a béka a lapu alatt
vagy a láncravert elefánt Ceylon szigetén
vagy a leprás Karacsi nyüzsgő utcáján
vagy a kisgyerekek hogy elapadt a teje anyjának
ő is isten?*

dicsőség nekiünk akik
a dicsőséget teremtettük
dicsőségére a vaknak
a süketnek
a sántának
a fekélyesnek
és mindannyiunknak akik
illatozó templomokat építettünk
a boldogságos jószagú égre
holott nagyobb szükség volt árnyékszékre

(ki teremtette a vakbelet rákot
trahomát trombóvizet hímilót és gennyet
kolerát sárgaságot és a szennyet?)

hová sietünk tisztelt repülőgép?
én megállok mert itt a temető
éppen szemben az ablakommal
és egy rég ledőlt sirkő hirdeti
örök emlékül néki aki meghalt
és az élőknek

csak amikor ölel ökökéletű az ember

egy halhatlannal álmodtam tegnap éjjel
azt mondta tejjel teli melle volt katikának
(vagy lédát mondott júliát ki tudná?)
dicsőség a szent csóknak mindörökké

